

Брус Липтън, Стив Баерман

СПОНТАННА ЕВОЛЮЦИЯ

София, 2013

Преводът е направен по изданието:

BRUCE H. LIPTON, Ph.D

STEVE BHAERMAN

SPONTANEOUS EVOLUTION

HAY HOUSE, INC.

Всички права запазени. Нито една част от тази книга не може да бъде размножавана или предавана по какъвто и да било начин без изричното съгласие на „Изток-Запад“.

Copyright © 2009 by Mountain of Love Production
and Steve Bhaerman

© Румяна Автанска, превод, 2013

© Издателство „Изток-Запад“, 2013

ISBN 978-619-152-188-3

БРУС
ЛИПТЪН

СТИВ
БАЕРМАН

СПОНТАННА ЕВОЛЮЦИЯ

ПОЛОЖИТЕЛНОТО
БЪДЕЩЕ Е ДОСТИЖИМО

Превод
Румяна Автанска

Редактор
Милена Попова

*На Майката Земя, Бащата Небе и
всички клетки на този свят*

СЪДЪРЖАНИЕ

Предговор	
Защо написахме тази книга	7
Въведение	
Една вселенска любовна история	11
Встъпление	
Спонтанна ремисия	17

Първа част

Ами ако всичко, което знаете, е погрешно? / 25

Първа глава	
Ще го видя, ако повярвам	31
Втора глава	
Локално действие... Глобално развитие	59
Трета глава	
Нов прочит на старата история	81
Четвърта глава	
Преоткриването на Америка	111

Втора част

Четири апокалиптични мита-представи / 135

Пета глава	
Първи мит-представа: само материята има значение	143
Шеста глава	
Втори мит-представа: оцелява най-силният	165

Седма глава	
Трети мит: всичко е в гените	189
Осма глава	
Четвърти мит-представа: еволюцията е случайна	211
Девета глава	
Проблеми при свързката	237
Десета глава	
Вразумяването	277

Трета част
Да сменим пазача
и да отгледаме градината наново / 293

Единадесета глава	
Фракталната еволюция	307
Дванадесета глава	
Време е да идем на добър психоаналитик	345
Тринадесета глава	
Единственото предложение	379
Четиринадесета глава	
Здрава общност	409
Петнадесета глава	
Как да излекуваме политическото тяло	437
Шестнадесета глава	
Една чисто нова история	471
Благодарности.....	499
Методи за промяна на убежденията.....	502
За илюстрацията на корицата.....	505
За авторите.....	506
Бележки.....	507

ПРЕДГОВОР

ЗАЩО НАПИСАХМЕ ТАЗИ КНИГА

Здравейте, аз съм Брус Липтън.

А аз съм Стив Баерман.

Брус. Приветстваме ви с новата ни книга „Спонтанна еволюция“. В предишната ми книга – „Биология на убежденията“ – се съсредоточих върху това как отношението и емоциите ни контролират физиологията, биологията и проявлението на гените ни. Книгата се занимаваше с това как личните ни убеждения се отразяват върху нашата собствена реалност. Само че има нещо по-съществено, което трябва да се знае: колективните вярвания на една културна общност или общество също оказват влияние върху биологията и поведението на отделния човек.

Обществото започва да осъзнава, че настоящите ни колективни убеждения са пагубни и че светът е в сериозна опасност. Ето защо сметнах, че е време хората да научат за това как новата биология и други прозрения от света на науката могат да бъдат приложени към обществените схващания и да ни помогнат да се справим със застрашителните ситуации, пред които сме изправени днес.

В тази книга аз наблягам на биологията, убежденията и поведението. Все пак, за да бъде това послание разбрано напълно, приятелят ми Стив Баерман добавя примери за това как социалната структура, политиката и икономиката се намесват безцеремонно в телата ни на физическо ниво.

Стив. През последните 22 години аз се изявявам като комедиант, скрит зад образа на Свами Биондананда^A – космическият комик. Хуморът е чудесен начин да се каже истината и да бъдат разбити преградите на съзнанието, за да може човек да прокара необезпокояван нови идеи и представи.

Но преди да стана Свами, моето първо професионално превъплъщение през шестдесетте години беше в политическите науки и социалния активизъм. Съдействах за откриването на алтернативна гимназия в столицата Вашингтон, където да се учат младежи, получили образованието си по нетрадиционен начин. Бяха вълнуващи времена, когато се раждаха и се изпробваха нови идеи. За мое съжаление най-важната проверка – дали наистина бихме могли да живеем според възвишените принципи, които изповядваме – постоянно завършваше с неуспех. Спомням си например, че срещнах един човек, който беше световно известен експерт по живота в комуните. Само дето никой не можеше да издържи да живее с него самия.

Когато осъзнах колко малко знам за това как да превърна идеала в реалност, предприех пътуване в дебрите на психологията, личностното израстване, медитацията и духовността, продължило двайсет и пет години. През последните седем години ме преследва непреодолимото желание да събера своите идеи в книга, която имах намерения да озаглавя: „Как да излекуваме държавата.“ След като се запознах с Брус ми хрумна, че бихме могли да обединим усилията си върху този проект – и той се съгласи.

Брус. Понякога в медицината се появява пациент, чиято диагноза е някаква nelечима болест и когото всички смятат за пътник. После нещо се случва, личните убеждения на този човек се променят из основи и благодарение на това той постига спонтанна ремисия. В един момент за него е загубена всякаква надежда, а в следващия – няма помен от болестта. Този факт е шокиращ за много лекари, но такива неща се случват често и повечето хора са наясно, че подобно явление съществува.

---

^A Както подобава на комедийната персона, и в името има шега – в превод то означава „Учителят Свръхблаженство“ – от beyond (англ.) – свръх, отвъд, и ananda (санскрит) – блаженство. – Б.р.

Земята и биосферата – в това число и ние – са взаимосвързана жива система. Когато тази система е нестабилна, самата планета има способността да изпада в спонтанна ремисия. За да предизвикаме подобна ремисия, е необходимо изцяло да променим отношението и убежденията си за това кои сме всъщност. Използвахме понятието за спонтанната ремисия в заглавието на книгата, защото вярваме, че новите научни открития ще променят из основи колективните схващания на цивилизацията за естеството на живота.

Ние сме вътъкали тази нова наука в една оптимистична история за евентуалното бъдеще на човечеството, за да ни бъде по-лесно да съдействаме за излекуването на планетата ни. „Спонтанна еволюция“ обединява в себе си съвременните научни открития и древната мъдрост, за да ни покаже, че наистина притежаваме силата да влияем върху собствената си *еволюция*.

Според конвенционалната теория на Дарвин еволюцията е много бавен и постепенен процес, отнемаш милиони години, докато се проявят еволюционните трансформации при видовете. Новите научни открития показват, че в действителност еволюцията се състои от дълги периоди на застой, прекъсвани от внезапни, драстични промени. Тези катаклизми са емблематичните моменти в хода на еволюцията и водят до появата на чисто нови форми на живот.

В момента цивилизацията ни е в етап на дезорганизация и разединение. Ние изпитваме въпиюща нужда от еволюционен напредък и не разполагаме с време за бавна и постепенна еволюция. Но забележете, че в светлината на кризата, която преживяваме, цивилизацията ни сякаш вече се гърчи в предродилните мъки на подобен катаклизъм.

Стив. Може би най-важният въпрос сега е: дали този момент ще сложи въпросителен знак? Може би възклицателен? Или, за съжаление, ще постави точка на съществуването ни? Часовникът неотменно отброява часовете до Деня на страшния съд, когато не само любовта ще бъде заличена. Религиозните хора говорят за края на света.

В същото време започваме да осъзнаваме, че това засяга и човечеството. Най-явното осезаемо доказателство за това е интернет, чрез който можем да изпращаме и получаваме съоб-

щения от целия свят със скоростта на светлината. Това средство за мигновена комуникация обединява цялото глобално село. Всичко е вплетено в едно. Всичко е свързано.

Като свидетелство за това ние виждаме как науката изкачва прословутата планина от знания, само за да открие Буда, седнал на върха ѝ. Обединявайки научните познания на Брус за тялото с моите знания за политическото, ние виждаме, че модерните научни открития и древните техники на великите духовни водачи водят до едно и също заключение: този свят се основа на взаимоотношения. Никой не може да слезе от автобуса. Всички сме заедно в това.

Разбира се, едновременно с това велико проникновение ние осъзнаваме, че старият поглед върху света, досегашните убеждения и разсъждения няма да ни помогнат да облекчим настоящата ситуация и да преминем в нов етап. Тук е заложено на карта оцеляването ни. Трябва ни нов модел на поведение. Трябва ни спонтанна еволюция. Ето защо написахме тази книга.

ВЪВЕДЕНИЕ

ЕДНА ВСЕЛЕНСКА ЛЮБОВНА ИСТОРИЯ

Това е история за любовта. Любовна история за цялата Вселена: за вас, за мен, за всяко живо същество.

Първо действие започва преди милиарди години, когато един слънчев лъч се сблъсква с частица материя. От искрата любов, пламнала между Бащата Слънце и Майката Земя, на тази синьо-зелена сфера се ражда дете. Оттогава това безценно дете, наречено *живот*, превръща Земята в своя детска площадка, върху която то се мултиплицира в безчет великолепни форми. Някои от тях съществуват и днес, но много повече са онези, които вече са изчезнали и никога няма да можем да ги видим.

Завесата за начало на второ действие на тази любовна история се вдига преди около 700 милиона години, когато определени *едноклетъчни организми* решават, че самотният живот им е дотегнал. Осъзнавайки, че не могат да живеят повече сами, те се обръщат едни към други (на съответния първичен език, на който общуват едноклетъчните): „Нуждая се от твоята любов.“ И така се появява *многоклетъчният организъм*.

Трето действие започва преди повече от един милион години, когато многоклетъчните организми еволюират в първите съзнателни *хора*, които излизат на сцената. Посредством съзнанието животът има способността да се самонаблюдава, да разсъждава и да гради собственото си бъдеще. Той може да усеща и да се наслаждава на любовта и радостта. Животът може дори да се надсмива над себе си и в крайна сметка започва да пише книги като тази, която държите в ръцете си.

Четвърто действие проследява еволюцията на *човешките кланове*, които обединяват силите си и разделят земното кълбо на отделни националности и държави. Днес се намираме почти на финала на това действие, изпаднали в недоумение дали пиесата свършва тук, подобно на древногръцките трагедии, които винаги имат лош край. Ако погледнем към нашия хаотичен свят на бездействие и екологична криза, виждаме, че той се е запътил към неизбежна катастрофа. За наш късмет, има старогръцки пиеси, които също са съставени от пет действия; това са комедии, изпълнени със смях, забавление, щастие и любов.

„Спонтанна еволюция“ е история за това, как можем безопасно да преминем от четвърто в пето действие. Добрата новина е, че биологията и еволюцията са на наша страна.

Всички живи организми имат вроден инстинкт за самосъхранение, познат на науката като *биологичен императив*. Противно на това, което твърдят конвенционалната наука и религията, еволюцията не е нито случайна, нито предопределена, тя е по-скоро един интелигентен танц между организмите и околната среда. Когато условията са благоприятни – благодарение на кризисна ситуация или появила се от някъде възможност, – се случва нещо невероятно, което внася в биосферата нов баланс на по-високо ниво на съгласуваност.

Въпреки че често гледаме на случаите на *спонтанна ремисия* като на чудотворно изцеление, пратено ни по волята Божия, ако се вгледаме малко по-задълбочено ще видим, че става дума за нещо съвсем различно. Доста често такива късметливи активно участват в собственото си изцеление, като, съзнавайки или не, правят важна коренна промяна във възгледите и поведението си.

И така, ето ги и добрата, и лошата новина. Времето на човека на Земята изтича. Ако все пак следва пето действие, то ще зависи от това, дали хората са готови да променят индивидуалните и колективните си убеждения и поведение и дали ще успеят да направят тези промени навреме.

В продължение на хилядолетия нашите духовни учители ни сочат пътя на любовта. Днес науката потвърждава тази древна мъдрост. Всеки от нас представлява клетка от тялото на еволюиращ гигантски суперорганизъм, когото наричаме *чо-*

вечество. Тъй като ние, хората, притежаваме свободна воля, можем да избираме, дали да се издигнем на следващото ниво на развитие, или подобно на динозаврите да отпаднем от играта.

Всички религии, възникнали още в люлката на цивилизацията, Плодородният полумесец^А, намиращ се в земите на днешен Ирак – който по ирония на съдбата заплашва да се превърне в гроб на цивилизацията, – изповядват идеята за изкуплението на човешките грехове от някакъв спасител. В този смисъл идването на Месията в пето действие ще превърне пиесата на живота в човешка комедия.

Всяка добра комедия се нуждае от смешка, за това ето я кулминацията: ние самите сме отговорът на собствените ни молитви.

ВЪЗРАЖДАНЕТО НА ФЕНИКСА

В днешно време много хора са вцепенени от плашещи симптоми, които сякаш бележат деградацията на цивилизацията. Но подобно късогледство отмества вниманието ни от светлината в края на тунела.

Без значение дали ще наречем тази светлина любов, или познание, нейният пламък става все по-ярък с всеки изминал ден. Светлината ни показва, че нашата цивилизация е в процес на прераждане, докато старият ни начин на живот си отива и на негово място идва друг ред.

Този еволюционен модел напомня за феникса – свещената огнена птица от египетската митология. В края на живота си фениксът си строи гнездо от канелени вейки, които след това възпламенява. Гнездото заедно с птицата изгарят в буйни пла-

---

^А Плодородният полумесец – регион в Близкия изток, включващ земите на днешните Израел и Ливан, както и части от Йордания, Сирия, Ирак и Югоизточна Турция. Там най-рано са се зародили земеделието и животновъдството през каменната ера. – Б.пр.

мъци, но от пепелта се издига нов млад феникс, чиято съдба е да премине през същия житейски цикъл.

Съвременна версия на този мит е филмът „Полетът на феникса“, който е велик пример за това, как трябва да се разрешават противоречията, да се преодоляват препятствията и да се премине през трансформация. Историята започва с това как екип работници на нефтена платформа напуска сондата си в пустинята Сахара. Те попадат на непознат стопаджия, който тръгва с тях и заедно отлитат с двумоторен товарен самолет. Когато самолетът се разбива насред пустинята, екипът и пътниците остават безпомощни. В същото време шайка номади главорези напредват към разбития самолет по следите от изхвърления товар.

Също както в реалния свят, в малката групичка се поражда борба за надмощие. Кой ще надделее: най-силната личност или онзи, който държи запасите от храна? Както се оказва, нито един от двамата. Изправена пред вътрешни конфликти, заплашващи да разбият общността им и да изложат всички на опасност, групата е принудена да разработи план. Непознатият стопаджия, който твърди, че е авиоинженер, предлага абсурдния на пръв поглед план да конструира летателен апарат от останките на самолета. Групата няма друг изход, освен да даде шанс на тази безумна идея. Оживени от новата надежда пред себе си, те се обединяват, за да направят и невъзможното. Съвсем по холивудски, в последната секунда, докато номадите обстрелват паянтовия летателен апарат, още неизпробваният самолет се откъсва от земята в своя първи полет към спасението.

Историята как една структура се разпада и от това произлиза нещо различно е добре позната и се разиграва постоянно в биосферата. Животът представлява вечно състояние на непрестанно претворяване.

СЪДБАТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО

Ако ви е трудно да повярвате, че можем някога да излезем от кризата, пред която сме изправени в момента, и да заживеем в по-добра и функционална среда, помислете си за историята на трансформацията на друг един свят. Представете си, че сте една от милионите клетки, съставляващи тялото на една съзряваща гъсеница. Структурата около вас действа като добре смазана машина и организъмът на ларвата пълзи бавно както обикновено. Но един ден машината започва да се друсва и да се тресе. Системата започва да се разпада. Клетките една по една се самоубиват. Витае усещането за мрак и надвиснала смърт.

В дълбините на умиращото тяло се заражда нов вид клетки, наречени *имаго клетки*. Групирайки се в едно общество, те си изработват план как да създадат напълно нов организъм от останките. Над разрушенията се издига велика летяща машина – пеперуда, – която дава възможност на оцелелите клетки да се спасят от пепелта и да станат част от един прекрасен свят, надхвърлящ границите на въображението. Удивителното е, че гъсеницата и пеперудата имат напълно еднаква ДНК. Те са един и същи организъм, но получават и реагират на различен организационен сигнал.

Ето къде сме ние днес. Когато четем вестник и гледаме вечерните новини, ние виждаме как медиите говорят за света на гъсеницата. И все пак навсякъде човешки имаго клетки се събуждат за новите възможности. Те се групират, комуникират помежду си и се настройват към новия, ясен сигнал на любовта.

Любовта, която ще открием, не е някаква блудкава сантиментална емоция, а е вибрационната спойка, която ще ни помогне да построим тази нова летяща машина и да открием бъдещето си като хора – онова, което наричаме „съдбата на човечеството.“

Има шанс и вие да се окажете една от тези еволюционни имаго клетки, които допринасят за създаването на новото поколение човеци. Въпреки че сега може и да не го осъзнавате, бъдещето е в нашите ръце. За да гарантираме това бъдеще, ние

сме длъжни да разберем, кои сме всъщност. С ясното съзнание как начинът, по който сме програмирани, формира живота ни и с познанията, необходими за препрограмирането ни, ние можем да пренапишем съдбата си.

„Спонтанна еволюция“ ни запознава с идеята, че тази планета ще получи чудотворно изцеление веднага щом приемем новата си отговорност колективно да се грижим за Градината, а не да се бием върху тревата ѝ. Когато огромни маси от хора наистина повярват в това със сърцата и умовете си и в действителност започнат да живеят според тези принципи, нашият свят ще изплува от тъмнината, чрез онова, което наричаме *спонтанна еволюция*.

Надяваме се, че с помощта на тази книга вие ще получите по-задълбочени познания за програмирането на съзнанието в миналото, за настоящото знание и възможностите за бъдещето. И най-важното, ще видите как всички ние можем да променим заложените в нас програми – нашите собствени и тези на цивилизацията ни, – за да създадем онзи свят, за който винаги сме мечтали.

дфн Брус Х. Липтън, Стив Баерман

ВСТЪПЛЕНИЕ

СПОНТАННА РЕМИСИЯ

*Имам добра новина. Наистина ще настъпи мир
на Земята... Искрено се надявам, че ние, хората,
ще сме тук, за да му се радваме.*

Свами Биондананда

Перифразирайки американския революционер Том Пейн, ще кажа, че живеем в дни на духовно изпитание. Лудостта и дисфункцията изглеждат неизбежни. Преди си мечтаехме да избягаме на самотен остров или в планината, за да живеем в кротко усамотение. Но днес цялата тази идея за бягството е безсмислена. Не съществува подобно отдалечено място. Националните граници например не можаха да спрат радиацията от Чернобил, няма как да се попречи на замърсеният въздух от Китай да нахлуе из цяла Азия. Токсичните медицински отпадъци, изхвърлени във водата на дадено място, достигат до съвсем друг бряг и го замърсяват.

Въздухът, който дишаме, и водата, която пием, са част от деликатна неделима екосистема. Обаче системата, според която ние, хората, живеем – да я наречем „его-системата“, ако щете, – просто не е подготвена да се справи с тази тежка действителност.

Алберт Айнщайн твърди, че този проблем не може да бъде разрешен на същото ниво, на което е възникнал. Това твърдение никога не е звучало толкова смислено, колкото днес, когато

всички устои, на които се крепи нашата действителност, са разклатени. Ясно е, че не можем повече да решаваме проблемите си както досега. Свръхвъоръжаването не носи мир. По-големият брой затвори няма да намалят престъпността. По-скъпото здравеопазване не ни прави по-здрави. Нито пък повечето информация ни прави по-мъдри.

Вместо да насочат вниманието ни върху кризата, отвсякъде ни подтикват да търсим спасение в различни зависимости и ни разсейват, като ни навират в лицето разни неща, за да ни държат вечно заети и пасивни. Но нищо не може да спре естествения ход на нещата. Всичко в този свят сякаш бавно, но сигурно излиза извън контрола ни и ни води към опустошителна криза. Онези от нас, които имат деца и внуци, са загрижени за това, какъв свят ще оставим за тях и поколенията след тях.

В началото на 2007 г. така нареченият Часовник на Страшния съд – маркер, който сп. „Бюлетин на ядрените специалисти“ използва от 1945 г., когато е пусната първата атомна бомба, за да отчита колко голяма е заплахата от ядрено унищожение – беше преместен на 23,55 ч., само пет минути преди полунощ. От 1953 г., когато Съветският съюз взриви своята първа водородна бомба, часовникът не е бил толкова близо до часа на Страшния съд.

Последното преместване на стрелките е вследствие не само на повишената опасност от ядрена война, но и на надвисналата над човечеството заплахата от влошаване на условията в биосферата, океаните и климата – това, което лорд Мартин Рийс, президент на Британското кралско дружество, нарича „запахата без врагове.“¹ Всъщност врагове има, но те са под формата на масови заблуди и на овехтели институции, уповаващи се на тях.

Пред лицето на тревожните новини, че последиците от глобалното затопляне ще ни застигнат по-скоро от очакваното, и непоклатимата система, която не желае да се промени, все повече ни се струва, че на света трябва да се случи чудо. То би било нещо като спонтанна ремисия от смъртоносна болест в напреднал стадий.

След като благодарение на откритията на най-добрите учени установихме критичното състояние на цивилизацията ни, с радост искаме да ви съобщим, че наистина съществуват златни възможности, скрити сред тъмните облаци на кризата. Хората,

които са готови да се изправят срещу последиците и да застанат рамо до рамо, за да се справят с тях, ще бъдат онези, които ще превърнат заплашващата ни криза в нова невероятна възможност.

Спонтанната ремисия, към която се стремим, изглежда зависи от спонтанното променяне на мисията на цивилизацията – вече не стремеж към индивидуално оцеляване, а оцеляване на целия човешки род. Това е нашата изконна еволюционна цел, нашият биологичен императив. Постигането на тази ремисия изисква от нас всеки за себе си и всички заедно да преразгледаме голяма част от основните схващания, които цивилизацията ни приема за истина. Убежденията, които смятаме за неадекватни или непълни, трябва да бъдат преразгледани, за да може новата нагласа да бъде възприета от цивилизацията, за да заживеем различно.

Схванем ли разкритията на науката за нашата истинска същност, структурите, които ни пречат да видим истината, ще рухнат и пред нас ще се открие нов път.

Нашето желание е „Спонтанна еволюция“ да хвърли мост над пропастта между това, което знаем днес, и нещата, които трябва да научим, за да се прояви спонтанна ремисия. По ирония на съдбата някои от научните открития излизат толкова далеч извън рамките на общоприетото конвенционално познание, че самата наука изпитва трудност да се справи с тези изводи. С други думи, ако ви се струва, че днешната действителност не е, каквато беше, попаднали сте на правилните хора.

Затова затегнете коланите, отворете широко очите си и се дръжте здраво, защото ще преживеем приключението на живота си. Когато осъзнаем ролята си на будни и съзнателни клетки в тялото на човечеството, когато всички се включим и изживеем пълноценно момента, който може да се окаже най-важният, кардинален етап в историята на планетата, тогава ще станем свидетели на нов ред, който спонтанно ще възникне от хаоса. Откъде сме сигурни ли? Науката го твърди.

Нима?

Ако тази нова действителност наистина съществува, защо тогава нещата стават все по-хаотични и губят връзката помежду си? Отговорът е, че подобни кризи са само симптоми, които

са средството на Природата да ни информира, че цивилизацията ни е довела биосферата до предела на силите ѝ и веднага трябва да променим начина си на живот, за да продължим да съществуваме.

Ние знаем, че нещата не могат да продължават така, и сме обезсърчени, защото не виждаме път, който да води в друга посока. Интересно, но изходът не е права пътека. Ако изобщо прилича на пътека, тя по-скоро символизира едно по-високо ниво на съзнание, което трябва да бъде постигнато от огромни маси от хора. Може би, когато истинското ни извисяване настъпи, няма да полетим в небето и да оставим дрехите си долу. Може би ще си останем точно тук, на Земята, напълно облечени... или пък не. Вместо Скоти^А да ни телепортира горе, сигурно ние ще трябва да телепортираме тук Буда.

В този момент, ако бяхме на ваше място, щяхме да си кажем: „Хм, тая работа със спонтанната еволюция звучи наистина добре. Но как да сме сигурни, че не се самозалъгаме с някакви илюзии и че това наистина е възможно?“ Точно на този въпрос се опитва да отговори „Спонтанна еволюция“. Най-добре да започнем със самата еволюция.

ВРЕМЕ Е ДА ВИДИМ КАКВО ТОЧНО ПРЕДСТАВЛЯВА ЕВОЛЮЦИЯТА

Фундаменталният спор за еволюцията е – извинете за изреча – сбирщина от СВ, което значи Системи от вярвания. Имаме две противоположни системи, подобно на лаещи една срещу друга догми, които вдигат толкова много шум, че не можем да чуем собствените си мисли.

---

^А Монтгомъри Скот, по прякор Скоти – главен инженер на кораба „Ентръпрайс“ в научно-фантастичния телевизионен сериал „Стар трек“. – Б.пр.

От една страна, имаме учените-материалисти, които настояват, че сме се появили по случайност. Техният довод е близък до схващането, че ако безкраен брой маймуни тракат по безкраен брой пишещи машини, след безкрайно дълго време, те ще съчинят нещо гениално като творбите на Шекспир.

От друга страна, имаме религиозните фундаменталисти, които твърдят, че Бог е създал света така, както е разказано в Библията. Някои от тези вярващи дори са изчислили, че Господ е започнал Сътворението точно в 9,00 ч. сутринта на 23 октомври 4004 г.пр.Хр.

Имайки предвид, че и двете гледни точки вероятно са погрешни, парадоксално е, че, взети заедно, те сочат в правилната посока. Последните научни разработки показват, че Сътворението не е станало за седем дни, но не е и резултат от случайна еволюция. Благодарение на новата наука *фрактална математика* ние знаем, че самоподобните интелигентни модели се повтарят навсякъде в природата. Както ще видим, когато за състоянието на цивилизацията се съди на база тези универсални модели, става ясно, че еволюцията на човешкия род се движи в посока на многообещаващо и позитивно бъдеще.

Разбира се, сега сигурно си мислите: „Ако ситуацията е толкова обнадеждаваща, защо в момента светът е така объркан?“ В нашия разказ за еволюцията ще обясним какво представлява *точковото равновесие*, по време на което кризите предизвикват еволюционни промени. Това значи, че съществуват извънредно дълги периоди на стабилност, които биват прекъсвани от радикални и непредсказуеми промени. В зората на подобни катаклизми, които често са съпроводени с масово унищожение на живите организми, еволюцията бързо създава условия за развитието на нови видове.

Кризите предизвикват еволюция. Препятствията и кризите, пред които сме изправени днес, всъщност са знаци за това, че ни очаква спонтанна промяна. На път сме да се изправим лице в лице с нашата еволюция.

В какво ще се изрази еволюционният ни напредък? Пътят ни е подобен на този на клетките в преобразяващата се пеперудена ларва. Когато получи ново съзнание, клетките, които съставляват тялото на разпадащата се ларва, се съюзяват, за да

преструктурират своето общество с цел преминаване на следващото, по-високо ниво на развитие.

Използваме този модел на метаморфозата при пеперудите, за да хвърлим повече светлина върху настоящата ситуация, но тук има една съществена разлика. Докато гъсениците неизбежно се превръщат в пеперуди, успехът на нашата еволюция не ни е гарантиран. Въпреки че Природата ни тласка към тази вълнуваща възможност, тя не може да бъде реализирана без нашата намеса. Ние сме съзнателни съавтори на еволюцията на живота. Ние притежаваме свободна воля. И имаме право на избор. Следователно успехът ни зависи от решенията, които взимаме, а те, на свой ред, изцяло зависят от съзнанието ни.

Добрата новина е, че вече сме поели по пътя си към следващия етап от човешката еволюция. Ние вярваме, че този скок в еволюцията е предшестван от някакво събитие, което е променило завинаги разбиранията на цивилизацията ни. Първите снимки на Земята, направени от космоса през 1969 г., дават фотографско доказателство за това, което пророците проповядват от векове: светът е един.

Може една картина да говори повече и от хиляда думи, но снимката на Земята, появила се на корицата на сп. „Лайф“ на десети януари 1969 г., е безценна. Във въображението на жителите на земята се отпечатва не само красотата на нашата безценна синьозелена планета, но и това колко е малка и крехка. Антропологът Маргарет Мийд нарича това изображение „най-отрезвяващата снимка, правена някога. Нашата прекрасна, самотна планета се носи сред необятното черно море на космическото пространство. Толкова красива и същевременно така уязвима. Толкова зависима от всички тези хора от различните държави“².

Същата година образът на Земята, снимана от космоса, вдъхновява американския утопист Джон Макконъл да създаде Знаме на Земята. А тази дълбока загриженост към планетата провокира създаването на първите закони за опазване на околната среда в Съединените щати през седемдесетте години на XX век.

И какво стана? Защо ни се струва, че оттогава вървим все назад?

Въпреки че имаго клетките на света се активират от новопридобитото си съзнание, глобалното тяло на човечеството все още е във формата на гъсеница, която естествено се чувства застрашена и се съпротивлява на наперените имаго клетки. И именно борбата е тази, която продължава да моделира световното енергийно поле.

За да сме сигурни, че имаме бъдеще, ние трябва да разберем кои сме всъщност. Щом осъзнаем как програмирането формира живота ни и се научим, как да пренастроим заложената в нас програма, ние ще можем да променим съдбата си.

„Спонтанна еволюция“ има за цел да ви подготви за тази трансформация. Надяваме се книгата да послужи като източник на информация, вдъхновение и хъс за онези читатели, които се стремят към здравословен, спокоен и устойчив свят.

ПЪРВА ЧАСТ

АМИ АКО ВСИЧКО, КОЕТО ЗНАЕТЕ, Е ПОГРЕШНО?

*Най-добрият начин да се изправим срещу непознатото е
да се въоръжим със знания.*

Свами Биондананда

Ако погледнете към небето в ясна, тъмна, безлунна нощ, ще видите хиляди миниатюрни светещи точки – всяка от тях е огромна, величествена звезда в една Вселена, твърде голяма, за да се побере в представите ни. Фокусирайте се върху една звезда и се замислете, че тя може вече да не съществува, а да е избухнала преди цяла вечност и от нея в космоса да са останали само отломки. Но тъй като звездата е била на светлинни години от тук, излъчваната от нея светлина все още се вижда и служи за навигация на моряците.

А сега сведете поглед от Селенията Господни към нашата далеч небожествена Земя и се запитайте: „Как е възможно да чертаем пътя си по една вече изпепелена философска звезда? Ами ако цялата система, на която се градят вярванията ни, е погрешна?“

На пръв поглед това твърдение звучи странно. Все пак днес с помощта на книги, дискове, дивидита, радио, телевизия и интернет ние създаваме, споделяме и попиваме повече научна информация от всякога. Но сама по себе си тази информация

не е достатъчна. Точното съдържание в неподходящия момент е дезинформация, която или ще ни отведе встрани от пътя ни, или ще ни гласне по опасни пътеки.

Замислете се върху историята за капитана, който наредил на светещия плавателен съд на хоризонта да смени курса си. Когато от другата страна на радиото се обадил глас, предлагащ вместо това той да смени посоката на своя кораб, капитанът изревал, че той има правото да поддържа курса си. Гласът от светещия съд отвърнал: „Капитане, ние сме маяк.“

Така че, виждате – курсът, който избираме, зависи от гледната точка.

Елементарен пример, който илюстрира нашата теза

На изображение А можете да видите или вещица, или млада жена (може да се наложи да се вгледате за известно време, за да успеете да видите и двете). Изображение Б е двоичния код на изображение А. Макар че данните на изображението в Б могат да дефинират научно съдържанието на А, образът, който виждате в даден момент, не зависи от кода, а от вашата интерпретация и усещане като наблюдател.

Идеята е простичка и проникновена: *едни и същи научни данни могат да опишат два напълно различни начина на въз-*

приятие. А когато истински повярваме на възприятията си, ние виждаме една-единствена действителност и отхвърляме всички останали вероятни реалности.

Всъщност и като отделни личности, и като общество ние се ръководим от стари, опровергани научно философски схващания. Но подобно онези, отдалечени на светлинни години от нас, изгорели звезди, новината за тяхната смърт все още не е стигнала до нашите уши. Също като светлината на маяка факли ще осветяват нашия път в нова посока – ако ги разберем правилно.

Днес човешката еволюция се намира в повратната си точка, където старите порядки и новият алтернативен начин на мислене с колеблив успех се опитват да съществуват съвместно. По силата на навика и традициите ние сме подвластни на остарели разбирания за вселената, и все пак в цивилизацията ни е на път да се роди ново, вълнуващо и оптимистично отношение към живота.

За да осъзнаем в колко сложна ситуация се намираме, трябва да се върнем с 500 години назад във времето, когато астрономът Николай Коперник, наблюдавайки небето от кулата на една катедрала, прави разтърсващо астрономическо откритие. Противно на приетото схващане, че Земята е център на вселената, Коперник установява, че планетата ни всъщност прави пълно завъртане около оста си за едно денонощие и същевременно обикаля Слънцето и прави пълен цикъл за една година.

Църковните водачи обявяват идеята на Коперник за богохулство и застават зад старите схващания. Те стигат в действията си дотам, че да принудят Галилео Галилей деветдесет години по-късно да се обяви срещу Коперник, да се отрече от подкрепата си за неговата теория и да прекара остатъка от живота си в затвора. Въпреки това, по ирония на съдбата, същите тези църковни водачи приемат математическите формули на Коперник, за да изгладят несъответствията в религиозния си календар. Въпросът е в това, че – както Галилео понася на собствения си гръб – на човешкото съзнание му е нужно време, за да приеме големите промени.

Вече измина повече от век, откакто Айнщайн по математически път доказва, че всичко във вселената е енергия и е вза-

имосвързано. Въпреки това огромна част от човечеството все още живее според остарелите закони на *Нютоновата физика*, която твърди, че светът е физичен механизъм, задвижван чрез низ от причинно-следствени връзки. Макар че властимащите прилагат теорията на Айнщайн за реалността в конструирането на атомни оръжия – точно както Църквата е ползвала изчисленията на Коперник, за да натъкми календара си, – те пренебрегват огромните последици от използването им дори и върху малки територии от планетата, на която всички живеем заедно.

В същото време нашата склонност да схващаме погрешно нещата и да „митологизираме“ толкова е отдалечила човека от природата, че човешката дейност се е превърнала в „лабиринт, пълен с опасни за живота капани“. Макар че пресата бълва страшни заглавия за самоубийствени атентати в Близкия изток, има прекалено много хора, които не осъзнават, че целият човешки вид се е превърнал в цъкаща бомба за планетата. Научните изследвания дават неопровержими доказателства за това, че хорската лакомия и замърсяването на околната среда са причината за най-голямото масово унищожение от изчезването на динозаврите преди 65 милиона години насам. Ако продължим в същия дух, половината от живота на Земята ще бъде заличен още преди края на този век.³

Въпреки че животът ни може да продължи и без лъвовете, скитащи из Серенгети (та нали винаги можем да ги видим в зоологическата градина?), няма живот извън общата плетеница на живота. Наред със заплахата за унищожението на животните и растенията, неизказано, но определено подсказано е и предстоящото унищожение на човешкия род.

Съвременното човечество страшно се гордее с познанията, които е натрупало за вселената и живота. Бидейки най-образованите и информирани хора в историята, ние като цяло наистина знаем много. Но какво наистина знаем за онова, което мислим, че знаем? Наистина, имаме много голяма база данни, но както показват кризите, обхващали земята и преди, очевидно познанията ни не са достатъчно.

Проблемът не е в самата информация, а в начина, по който я интерпретираме. Както се вижда от изображението на вещицата/младата жена, една и съща информация може да бъде

интерпретирана като два различни образа. Що се отнася до вникването в естеството на живота, в образа, който извеждаме от наличните данни, може да се крие разликата между съществуването и краха на цивилизацията. За щастие, радикалните научни похвати, които засягаме в „Спонтанна еволюция“, предлагат различна интерпретация на научните данни, която хвърля сянка на съмнение върху конвенционалното ни разбиране за живота.

Рене Декарт ни съветва да подлагаме всичко на съмнение. Сега е моментът да започнем да се съмняваме. Не всичко, което знаем, е погрешно, но всичко, което мислим, че знаем, подлежи на проверка, критика и преразглеждане.

В първа част на „Спонтанна еволюция“ ние се занимаваме с това, как сме започнали да вярваме в това, в което вярваме, през гледната точка на биологията. По този начин категорично доказваме, че съществува връзка между убежденията и биологията и че всъщност взаимодействието помежду им сътворява нашата действителност.

В първа глава – „Вярваш в това, което виждаш“ – преобръщаме с главата надолу клишето „Виждаш това, в което вярваш“. Започвайки с това, как клетките обработват информацията, ние проследяваме биологичните пътища, които превръщат възприятията ни в убеждения, както и кое възприемаме като реалност. Даваме неоспорими доказателства за това, че съзнанието действително господства над материята, а после слизаме директно на клетъчно ниво, за да покажем как и защо животът наистина съществува според тези закони.

Във втора глава – „Локално действие... глобално развитие“ – обясняваме как подсъзнателното програмиране несъзнателно се противопоставя и на най-добрите ни намерения. Проследявайки еволюционната история на съзнанието, ние показваме как всеки от нас е едновременно и невинен, и изцяло отговорен за действията си!

В трета глава – „Нов прочит на старата история“ – преминаваме от биологията към философията и говорим за това, как историята, която използваме, за да обясним реалността, контролира възприятията ни, а неизбежно – и поведението ни. Обясняваме как цивилизацията са се развивали през хилядо-

летията и как всеки път новите обстоятелства променят изцяло света такъв, какъвто са го виждали, и създали предците и родителите ни, както и света, който виждаме и създаваме днес.

Най-важното е, че щом погледнем на *историите* си от страни, ще видим, че са просто истории и че ако те са реални, значи и думите в едно меню стават за ядене. Обаче значението, което влагаме в тези думи, в крайна сметка определя избора ни на ястие. Издигайки се над матрицата от неоспорвани убеждения, ние позволяваме да се родят нови истории, които ще ни изведат от трагедията в четвърто действие към по-веселото и ведро пето действие.

В четвърта глава – „Преоткриването на Америка“ – свързваме принципите и практиките, които са повлияли върху създаването на Декларацията за независимост и които могат да бъдат приложени при настъпващата еволюция. Това не е патриотичен химн във възхвала на Америка, по-скоро е признание за революционните, проникновени истини, че „всички хора са създадени равни... дарени от своя Създател с някои неотчуждими права... живот, свобода и стремеж към щастие“. Тези истини, които все още не са изцяло разбрани в Съединените щати, са всъщност дар за целия свят – дар, който датира още от местните племена.

Написаното в първа част би трябвало да ви донесе известно успокоение, защото тя обяснява какво не му е наред на този свят, и ще ни е от помощ да създадем нова, прославяща живота история. Когато осъзнаем, че културната философия и индивидуалните схващания са всъщност *насадени убеждения*, които влияят не само на физическото ни състояние, но и на света, в който живеем, ние ще получим лично, разтърсващо ни из основни просветление. Ще престанем да се изживяваме като зашеметени жертви на злополука и ще предявим правото си на пълноправни участници в създаването и проектирането на прекрасен и пълен с любов нов свят.

ПЪРВА ГЛАВА

ЩЕ ГО ВИДЯ, АКО ПОВЯРВАМ

*Няма нужда да спасяваме света – трябва само
да изразходваме ресурсите му по-разумно.*
Свами Бшондананда

Всички искаме да оправим света, независимо дали го осъзнаваме, или не. На съзнателно ниво много от нас са изпълнени с вдъхновение да спасят планетата поради алтруистични или етични подбуди. На подсъзнателно ниво нашите усилия да служим на Земята са провокирани от по-дълбока, по-съществена поведенческа програма, позната като *биологичен императив* – инстинктът за самосъхранение. Вродено ни е усещането, че ако нещо лошо се случи с планетата, същото ще сполети и нас. За това, въоръжени с добрите си намерения, ние изследваме света и се чудим: „Откъде да започнем?“

Тероризмът, геноцидът, бедността, глобалното затопляне, болестите, гладът... *да спрем дотук!* Всяка следваща криза прави по-висока планината от отчаяние и ние лесно можем да бъдем смазани от натиска и мащаба на заплахите, които ни грозят. Мислим си: „Аз съм просто един човек – един от милиардите. Какво мога аз да направя, за да оправя тази каша?“ Като добавим към огромните размери на тази мисия мисълта колко малки и безпомощни си мислим, че сме, добрите ни намерения бързо се изпаряват.

Съзнателно или подсъзнателно, повечето от нас се примиряват със своето безсилие и безпомощност в този на пръв поглед неконтролируем свят. Ние се възприемаме като обикновени смъртни, които просто се опитват да оцелеят ден за ден. Хората, които се примиряват със своята безпомощност, често се молят на Бог да реши проблемите им.

Образът на загрижения Бог, проглушен от нестихваща какофония от молитви, извиращи от тази страдаща планета, е хумористично пресъздаден във филма „Всемогъщият Брус“, в който героят на Джим Кери Брус си присвоява божията власт. Парализиран от нестихващата в главата му врява от всичките хорски молитви, Брус превръща молбите в лепящи листчета – и бива затрупан от купища хартия.

Въпреки многото хора, които твърдят, че живеят според повелите на Библията, усещането за безсилие е толкова разпространено, че дори и най-дълбоко вярващите са сякаш слепи за често срещаните в Светото писание пасажи, които възхваляват собствените ни сили. Например Библията дава конкретни насоки как да се справим с надвисналата над нас планина от отчаяние: „Ако имате вяра колкото синапово зърно, ще речете на тая планина: Премести се оттука там, и тя ще се премести; и нищо няма да ви бъде невъзможно.“⁴ Трудно се преглъща такова синапово зърно. Всичко, от което се нуждаем, е вяра; ако вярваме, за нас няма да има невъзможни неща? Да... точно така!

Но, вече съвсем сериозно, имайки на разположение тези божествени наставления, ние се питаме: „Дали нашето предпологаемо безсилие е истинското отражение на човешките възможности?“ Постиженията на биологията и физиката ни дават страхотна алтернатива – предположението, че чувството ни за безпомощност е резултат от *внушени ограничения*. Ето защо, когато се интересуваме: „Какво наистина знаем за себе си?“, ние всъщност питаме: „Какво сме научили за себе си?“